

תת"ע (ירושלים) 6166-10-24 - איזק אביטן נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 6166-10-24 - איזק אביטן נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 6166-10-24

איזק אביטן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[03.12.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 18/11/2024.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות מיום 20/6/2023 של נהיגה ברכב תוך שימוש בטלפון ללא דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

3. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ₪. טענות הצדדים

4. לטענת המבקש הוא התבלבל בשעת הדיון והגיע לבית המשפט באיחור רב. בנוסף כפר המבקש בעובדות כתב האישום וטען שהוא לא דיבר בטלפון בשעה המצוינת בדוח. המבקש צירף לבקשתו צילום מסך ובו רישום השיחות במכשיר הטלפון שלו.

5. לטענת המשיבה דין הבקשה להידחות כיוון שהוגשה ללא תצהיר.

6. בנוסף, המשיבה טוענת כי בלבול אינו נחשב כסיבה מוצדקת לביטול פסק דין, וכי לא הועלתה שום טענת עיוות דין. עוד טוענת המשיבה כי העבירה המיוחסת לו אינה דיבור בטלפון אלא שימוש בו, ולכן אין בצילום המסך לשנות את תוצאת פסק הדין.

דיון והכרעה

7. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

8. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

- "העיקרון המנחה בהליכים פלייט- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלייט".
9. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלייט (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" "); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
10. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלייט [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
12. ההזמנה לדיון נמסרה למבקש במועד ביצוע העבירה.
13. הטענה לפיה טעות אנוש היא הגורם לתקלה נבחנה בעפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע:
- "גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; רע"פ 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).
14. שכחה של הדיון לבדה, או טעות אנוש, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין, או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).
- בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.
- האם קיים חשש לעיוות דין
15. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
16. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
17. המבקש טען כי הוא לא דיבר בטלפון בזמן מתן הדוח, וצירף לבקשתו צילום ממסך רישום השיחות אותן ביצע ביום העבירה. בכתב האישום בו פירט השוטר האוכף את נסיבות ביצוע העבירה לא כתב השוטר כי המבקש דיבר בטלפון. השוטר כתב כי בהיותו יושב סטטי על קטנוע משטרה הבחין במבקש אוחז במכשיר הטלפון בידו הימנית בגובה החזה וראשו מוטה כלפי מטה וכלל לא אל הכביש וידו הימנית אוחזת את גלגל ההגה. השוטר מציין בדו"ח כי הבחין בטלפון בברור בידו של הנהג ללא כל הפרעה דרך חלון קדמי שמאלי, צד הנהג שהיה פתוח ללא כל גורם מפריע. השוטר ציין כי בעת העבירה הרכב היה בנסיעה רציפה. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון עצם החזקת הטלפון ביד מהווה עבירה של שימוש אסור בטלפון ואין חשיבות לשימוש שנעשה בטלפון בשעת החזקתו. בנסיבות אלה, אין בצילום המסך שצירף המבקש לבקשתו כדי להביא לשינוי תוצאת פסק הדין.
18. לפיכך, אני סבורה כי לא ייגרם למבקש עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחת.
- מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ב' כסלו תשפ"ה, 03 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.